

Forespørgselsdebat om hvorvidt Grønlands Selvstyre skal være 100 % ejer af flyselskabet Air Greenland, eller om det hellere kan betale sig for Grønland at sælge landets aktiepost på 37,5 % i selskabet til enten den danske stat eller SAS.

(Medlem af Inatsisartut, Anthon Frederiksen, Partii Naleraq)

Forespørgselsdebat om forvaltningen af vore samfundsejede aktiver, herunder muligheden for i højere grad at drive de samfundsejede virksomheder med udgangspunkt i samfundets behov og som et redskab til at forbedre de økonomiske vilkår for det brede flertal i vort land.

(Medlem af Inatsisartut Per Rosing-Petersen, Løsgænger)

Svarnotat

(Formanden for Naalakkersuisut)

Indledningsvis takker Naalakkersuisut for forslaget til forespørgselsdebat om ejerskabsforholdene i Air Greenland fra Anthon Frederiksen, Partii Naleraq samt forslaget til forespørgselsdebat fra løsgænger Per Rosing-Petersen om de samfundsejede virksomheder. Dette giver mulighed for at belyse vigtige forhold for de selskaber, vi ejer helt eller delvis.

Anthon Frederiksen, Partii Naleraq ønsker en drøftelse af, om Grønlands Selvstyre bør være 100 % ejer af flyselskabet Air Greenland, eller om Selvstyret i stedet bør sælge sin aktiepost på 37,5 % i selskabet til de andre aktionærer, som er SAS og den danske stat.

Naalakkersuisut har til § 37 spørgsmål nr. 179/2016 fra forslagsstilleren beskrevet ejerskabsforholdene i Air Greenland A/S og oplyst om Naalakkersuisuts indstilling til ændringer i størrelsen af Naalakkersuisuts ejerandel. Det fremgår af denne besvarelse, at Naalakkersuisut i forhold til Air Greenland ikke har planer om at tilbyde de øvrige aktionærer at overtage deres aktiebeholdning, idet Naalakkersuisut ikke ser nogen samfundsøkonomisk fordel ved at Selvstyret opkøber aktier fra de andre aktionærer.

Det kan oplyses, at Naalakkersuisut heller ikke har planer om at sælge sin ejerandel i Air Greenland; men at man fortsat vil bruge medejerskabet i Air Greenland til at sikre, at selskabet virker til gavn og glæde for samfundet, på grundlag af en sund virksomhedsdrift.

Dermed er det ikke sagt, at der ikke kan ske ændringer i ejerstrukturen i Air Greenland. Som forholdene er for tiden, forventer Naalakkersuisut imidlertid, at det i så fald sker på baggrund af et ønske hos en af de andre aktionærer, om at afhænde eller købe yderligere ejerandele i selskabet.

I forhold til en servicekontrakt er det efter Naalakkersuisuts opfattelse væsentligt at erindre, hvad en servicekontrakt består i. Selvstyrets servicekontrakter med Air Greenland er, som det gælder for andre servicekontrakter, udtryk for en betaling til selskabet for at gennemføre aktiviteter på betingelser, som ikke er forretningsmæssigt bæredygtige i sig selv.

Servicekontraktbetalingerne er samtidig udtryk for et tilskud til det serviceniveau, der politisk ønskes for den berørte gruppe af borgere. Servicekontraktbetalingerne er således ikke et tilskud til det enkelte selskabs drift og investeringer, men en aftale om betaling og vilkår for at varetage en opgave.

Der efterspørges i begrundelsen for forespørgselsdebatten en værdiansættelse af Naalakkersuisuts aktieandel i Air Greenland. Til dette kan Naalakkersuisut oplyse, at selskabets indre værdi i det seneste regnskabsår er opgjort til 630 mio. kr. Med en ejerandel på 37,5 % udgør Selvstyrets andel 236 mio. kr.

Imidlertid skal man holde sig for øje, at en opgørelse af et selskabs indre værdi ikke er sigende for, hvad en aktiepost vil være værd i en salgssituation. Den kan være mere værd eller mindre værd, alt efter hvad der f.eks. er af forventninger til selskabets fremtidige indtjeningsevne.

Til spørgsmålet om hvordan der sikres billige rejser til forbrugerne, er det vigtigt at udviklingen på infrastrukturuområdet ikke bremses, samt der løbende foretages investeringer i infrastrukturen. Det giver de bedste forudsætninger for at opretholde serviceniveauet og skabe økonomisk vækst.

Løsgænger Per Rosing-Petersen ønsker at drøfte forvaltningen af de samfundsejede virksomheder. Henset til omfanget og indholdet af de bemærkninger, der ledsager forslaget, samt de givne bestemmelser om taletider i Inatsisartuts forretningsorden, har Naalakkersuisut kun få bemærkninger til forslaget.

I begrundelserne for forslaget fremføres en række antagelser og påstande, som Naalakkersuisut har enkelte bemærkninger til.

Per Rosing-Petersen anfører bl.a., at op imod 1/5-del af samfundets borgere er flygtet andre steder hen, fordi de er blevet trætte af at lide. Naalakkersuisut kender ikke til undersøgelser, der kan bekræfte eller afkræfte en sådan påstand.

Det anføres endvidere, at den måde vi forvalter vore samfundsejede aktiver på, er skyld i at de bedst stillede i samfundet er ene om at have glæde af virksomhederne samt at de dårligst stillede i samfundet er alene om at betale for driften, uden selv at få glæde af denne. Naalakkersuisut deler ikke dette synspunkt og finder det ikke underbygget.

Det er Naalakkersuisuts opfattelse, at de samfundsejede virksomheder generelt drives professionelt og, for de fleste virksomheders vedkommende, med det formål at yde en god service for befolkningen i hele landet. Vi bruger blandt andet de selvstyrejede selskaber til at sikre ens priser og økonomisk udligning mellem forskellige dele af landet, således at alle borgere har en rimelig adgang til selskabernes ydelser. Som eksempler kan nævnes skibsfragt og telekommunikation. I tilgift til dette understøtter vi i betydeligt omfang serviceringen af befolkningen med økonomisk støtte via servicekontrakter. Som eksempler på dette kan nævnes vareforsyningen i bygder og yderdistrikter, passagertransport og indhandlingsmuligheder.

Man bør naturligvis altid have et vågent øje med, hvordan selskaberne løser deres opgave og en kritisk indstilling til, om det kan gøres bedre. Set fra Naalakkersuisut finder vi grundlæggende, at vores selskaber lever op til deres forpligtelser og drives professionelt.

Med disse bemærkninger ser Naalakkersuisut frem til Inatsisartuts debat.